

Delta de l'Ebre

Assecar els arrossars després de collir redueix les emissions de metà

REDACCIÓ
AMPOSTA

Quan acaba la collita de l'arròs al delta de l'Ebre es produeixen dos terços de les emissions de metà del cultiu, però assecar el camp en lloc de mantenir-lo inundat, disminueix les emissions d'aquest gas d'efecte hivernacle

del 82% al 51%, segons dades de 2015 i 2016 de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA).

La plaga del caragol poma ha reduït aquesta pràctica d'inundar el camp d'arròs al Delta. Del 63% de la superfície agrícola que se solia inundar abans de l'aparició de la plaga (2009), s'ha passat a

un 35% de mitjana els últims sis anys, gairebé la meitat. Tot i que la mesura redueix «molt significativament» les emissions de metà, els camps secs són «menys atractius» per a les aus aquàtiques. Els investigadors de l'IRTA proposen «una gestió més integrada».

Per estudiar els efectes de l'assecament dels arrossars al Delta en les emissions de gasos d'efecte hivernacle i en la biodiversitat, investigadors de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) van mostrejar les taxes d'emissió de metà i van fer censos d'ocells, comparant les dades dels camps secs i les dels inundats, els hiverns de 2015 i 2016.

La plaga del caragol poma disminueix a la meitat la superfície agrícola inundada

Els resultats s'han publicat a The Proceedings of The Royal Society i conclouen que el metà emès es redueix «molt», però les aus aquàtiques en pateixen les conseqüències, més de 250.000 ocells aquàtics passen l'hivern al Delta.

El metà es produeix amb la descomposició de la matèria orgànica als arrossars inundats i amb la terra assecada «s'inhibeix l'activitat microbiana que el pro-

dueix». Ara bé, segons les observacions, l'afluència d'ocells aquàtics va ser menor en els camps secs, tant en abundància com en varietat. La diversitat d'espècies es va reduir en un 75% el 2015 i un 57% el 2016, especialment en grups com les garses, els ibis i limícoles. Són aus que troben en els arrossars inundats un hàbitat ric en aliments, com ara zooplàncton o crustacis.

La gestió integrada, segons els investigadors de l'IRTA, passa per «la concertació», «trobar un maneig adaptat en funció de les zones, un mosaic d'inundació i assecat, segons on valgui la pena», ha defensat la científica Maite Martínez-Eixarch.